

ഉണ്ടരം
(ചില ഭാഗങ്ങൾ)
ആത്മാരാമൻ

ഉണ്ടരം

(ചില ഭാഗങ്ങൾ)

ആത്മാരാമൻ

(മലയാളം: കവിതാ പഠനം)

© 2020, Akkitham Achyuthan Namboodiri / Bhaskara Menon Krishnakumar (Athmaraman)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of [River Valley Technologies](#).

The electronic versions were generated from sources marked up in \LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using \XeTeX from [TeXLive 2020](#) and the cloud framework, [Ithal \(ഇതൽ\)](#). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike](#) license for free download and usage.

Cover: [Baya Weaver Ploceus philippinus Nesting](#), a photograph by Dr. Raju Kasambe. The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ഉണ്ണൂർ

കഴിഞ്ഞ ആറുമാസക്കാലത്ത്—കൊറോണക്കാലത്ത്—
കുത്തിക്കുറിച്ചവയിൽ ചിലതാണ് 'ഉണ്ണൂർ'ത്തിൽ.

സുഹൃദ്ജനപരിവൃതനായല്ലാതെ ജീവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എന്നെ
ഈ കെട്ടുകാലത്ത് തുണച്ചത് മൊബൈൽ ഫോണും
സംസ്കൃതശ്ലോകരചനയുമാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ അനുഷ്ടു
പ്പിൽ മാത്രം എഴുതാനേ എനിയ്ക്ക് ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു
ള്ളൂ. കൊറോണക്കാലത്ത് ഞാൻ ദീർഘവൃത്തങ്ങളിലേ
യ്ക്ക് 'കടന്നിരുന്നു.' രചനാഭ്യാസമെന്നതിലേറെ തെല്ലും
പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത ആ ആനുഷങ്ഗിക ശ്ലോകങ്ങളെ
'ഉണ്ണൂർ'ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല—സാധ്യസ വശാദ്.

പലേ പരിചയക്കാരും ബന്ധുക്കളും ഗുരുജനങ്ങളും കട
ന്നുപോയ കാലവുമായിരുന്നു ഇത്. ഒടുവിൽ എന്റെ അമ്മ
യും കടന്നുപോയി.

ഞാൻ എഴുതുന്നതെന്തും സാദിമാനം സശ്രദ്ധം വായി
യ്ക്കാറുള്ള അമ്മ അവസാനം മറവിയുടെ മൂടാപ്പിലൂടെ
അവയെ വെറുതേ നോക്കി വിടാറേയുള്ളൂ.

അമ്മ ഒടുക്കം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ച എന്റെ പട്ടുകൃതി തു
ടക്കത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ശ്ലോകമാണ്. അതു വായിച്ച
ശേഷം ആരോടോ പറയുന്നതു കേട്ടു: "എന്തു കൃതം! കട
ത്തിലെ വിളക്കാണ്."

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ മരിച്ചതറിഞ്ഞ്
തമ്പുരാന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞുവത്രേ: "ബുദ്ധി കുറവായി
രുന്നെങ്കിലും കുറച്ചു കാലം കൂടി ഇരുത്താമായിരുന്നു."
അമ്മമാരുടെ മുഗ്ധതകൾക്കിങ്ങവസിതിയുണ്ടോ ഭവന
ത്തിൽ?

കടത്തിലെ വിളക്കെങ്കിലും വിളക്കാണല്ലോ. ഞാൻ
ഉത്കർഷിച്ചുവല്ലെന്ന് എന്നും പരാതിപ്പെട്ടിരുന്ന അമ്മ
യുടെ പിറന്നാളിന്—കന്നിപ്പുയം—ഞാൻ ഈ കൊച്ചുവി
ളക്ക് കൊളുത്തിവെയ്ക്കട്ടേ!

ആത്മാരാമൻ
നീഡം
ഗുഹൻന കന്നി ൨൫

नारायणीये दशकम् तृतीयम्
गायत्यशंकम् बहुशो जनोयम् ।
जाने न कानि स्वखलितानि ! तानि
नारायणः सर्वम् अपाकरोतु !॥

I have been singing the third Dashaka of Narayaneeyam several times unhesitatingly. Don't know how many errors I have committed! May Narayana remove all of them!

നാരായണീയം ദശകം തൃതീയം
പാടുന്നു ഞാനും പലപാടും; എന്നാൽ
കാണാത്തതാകും പിഴയൊക്കെയും ശ്രീ-
നാരായണൻ തന്നെയകറ്റിടട്ടേ!

രൂപ പണ്ഡിക്കേഷൻസ്, ദില്ലി പ്രസാധനം ചെയ്ത
Akkitham: A Pictorial Autobiography
എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആമുഖം.

This book is no ordinary autobiography; nor is it written in the usual manner. Simply because Akkitham Achyuthan Nambudiri (b. 1926) did not write it. I have chosen and organised excerpts from his writings, speeches, interviews and private conversations to retell his life story. Indeed some entries have even been ‘constructed’; but every one of them could certainly have been told by Akkitham. I have provided the entire text including the two essays and all translations of poems except those on pp. 166–171.

Akkitham Achyuthan Nambudiri

I had mooted the idea of a pictorial biography to Akkitham sometime in 2006. He did not disapprove of it; nor did he give his consent. He only commented that howsoever you try, certain projects may not come to fruition if their time has not come.

By the time the request was renewed in 2017, I had garnered the support of his immediate family; in particular, his two sons. The elder of the two, Akkitham Vasudevan, agreed to supply sketches; the younger one, Narayanan, enthusiastically took up the job of gathering ‘institutional’ support.

Akkitham Narayanan, the poet’s renowned artist brother, promised to chip in wherever necessary with the sketches. Artist Narayana Bhattathiri happily took up the job of designing the book. Several friends, too numerous to be named, helped in many ways by granting permission to make use of their private portfolios, locating/restoring old photographs, piecing together missing bits of information and the like.

As it was envisaged, the book would have been text scarce and illustration rich. The ideal proved unrealistic at many junctures. Besides, what was originally meant to be a third person narrative transformed into a first person account. It appeared opportune because of the greater intimacy and authenticity it afforded. Which was how the pictorial biography project turned itself into an autobiography.

Akkitham avers that his life has hardly had any earth shaking incidents. But it has been remarkably eventful. Quietly, but resolutely, he has gone against the grain in many an issue—literary or otherwise. Many are those who have attempted to downplay the pre-eminence of Akkitham for extraliterary reasons. And Akkitham has never been overly eager to play the in-offensive game and be politically correct. Which is why Akkitham is barely known beyond Kerala. This book, therefore, hopes to introduce poetry enthusiasts across India and abroad to arguably one of the foremost Indian poets of the bygone century.

Putting together this book has been a humbling experience for me. Here is my humble tribute to a poet who has impressed me with his resolute honesty.

As we go to press, there is news that Jnanpith Puraskar 2019 will be presented to Akkitham at a virtual ceremony to be held shortly.

പരമദുഃഖം

—അക്കിത്തം

ഇന്നലെപ്പാതിരാവിൽചിന്നിയ പൂനിലാവി-
ലെനെയും മറന്നു ഞാനലിഞ്ഞുനിൽക്കേ

താനേ ഞാനറക്കനെപ്പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി;
താരകവൃഹം പെട്ടെന്നുലഞ്ഞുപോയി!

കാരണം ചോദിച്ചില്ല പാതിരാക്കിളിപോലും,
കാറ്റൻ വിയർപ്പുതുളളി തുടച്ചുമില്ല.

ചാരത്തെ മരമൊറ്റപ്പാഴില പൊഴിച്ചില്ല,
പാരിടം കഥയൊന്നുമറിഞ്ഞുമില്ല.

കാലടിച്ചുവട്ടിലെപ്പല്ലം കുലുങ്ങീലെ;നാൽ-
ക്കാര്യം ഞാനൊരാളോടും പറഞ്ഞുമില്ല!

എന്തെന്നെനിക്കുപോലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത-
തെമ്മട്ടിലപരനോടുണർത്തിടാവു?

The Ultimate Anguish

Yesternight I stood in the glistening moonlight,
All alone, forgetting myself.
I burst into tears and screamed aloud;
The galaxies trembled all of a sudden.

Nightingales did not enquire why;
Nor did the night breeze wipe away my sweat.
The tree beside did not drop even a single leaf;
The world did not know a thing.

The grass beneath my feet did not even quiver;
Nor did I tell this to anyone.
How do I relate to others
What I myself cannot comprehend?

ചിരിവരുന്ന കാലം

—അക്കിത്തം

വെള്ളം കുറവാണു, പൈപ്പിൽനിന്നോരോരോ
 തുള്ളിയായ് വീണു കൂടം നിറയാൻ
 എത്ര മണിക്കൂറു വേണമോ? നമ്മൾക്കു
 കത്തിയിരുന്നിടാമിക്കലുകിൽ.
 പൊന്നിളവെയ്ലത്തു പായുന്ന വണ്ടികൾ
 ചിന്നും പൊടിമണ്ണു തിന്നുകൊണ്ടും
 തമ്മിൽത്തമാശ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും സഖി,
 നമ്മൾക്കിരിക്കാം കുറച്ചുനേരം.
 നിന്നഭിപ്രായമെന്നാ, ഞൊരു കാര്യം ഞാ-
 നെന്നിൽനിന്നിയിടെക്കണ്ടെടുത്തു:
 അമ്മിണി, സത്യ, മീയൗവനകാലത്തു
 ചുമ്മാ നമുക്കു ചിരിവരുന്നു!
 കാലത്തെഴുന്നേറ്റു പല്ലുതേച്ചിടുമ്പോൾ,
 കാലിക്കു തീറ്റ കൊടുത്തിടുമ്പോൾ,
 കാപ്പിവെള്ളം വീണു കൈത്തണ്ടപൊള്ളുമ്പോൾ,
 കണ്ണീർപ്പുകക്കലിപ്പുറിടുമ്പോൾ,
 ഉച്ചയ്ക്കുകങ്ങൾ മെഴുകിത്തുടച്ചെനി-
 യ്ക്കുമുഴുവൻ വിലങ്ങിടുമ്പോൾ,
 മുല്ലയ്ക്കലന്തിത്തിരി കൊളുത്താൻവേണ്ടി
 മുത്തശ്ശി നിന്നു പിരക്കിടുമ്പോൾ,
 പാതിരാസ്വപ്നത്തിൽ തെട്ടിയുണർന്നു ഞാൻ
 പേടിച്ചുരണ്ടു കിതയ്ക്കുമ്പോഴും
 ഊറിചിരിച്ചു പോകുന്നു ഞാനമ്മിണി,
 കാരണമില്ലാതി, തെത്തു കഷ്ടം!
 ഞാനവസാനം നിരൂപിച്ചതിങ്ങനെ-
 യാ,ണതു വാസ്തവംതന്നെയല്ലേ;
 അമ്മിണി, സത്യ, മീ യൗവനകാലത്തു
 ചുമ്മാ നമുക്കു ചിരിവരുന്നു!

അയ്യയ്യോ! ഞായം പറയും തിരക്കിൽ ഞാ-
 നക്കാര്യം തീരെ മറന്നുപോയി:
 എൻകൂടം പാടേ നിറഞ്ഞുതളമ്പിയി
 ഒട്ടത്രയോ നേരം കഴിഞ്ഞുവല്ലോ!

Time for Giggles

Water is scarce;
Dripping drop by drop from the tap.
How long will it take to fill the pot!
Let's sit by this culvert for some time.
Watching the vehicles that pass by
Raising dust in the golden sun;
Let's sit here cracking jokes.

What do you think?
Of late I realized this within.
O dear! In youth we tend to giggle for no reason.

As I brush my teeth in the morning,
As I feed the cows,
As I spill hot coffee and burn my wrist,
As smoky tears trickle down,
As I squat and scrub the floors till my hip aches,
As grandma scolds me for not lighting the lamp,
Or even as I wake up from a nightmare
And gasp for breath with fear,
O dear! I tend to giggle for no reason!

At last I realized it; isn't it true?
In youth we tend to giggle for no reason.

O dear! In the bustle of chatter
I forgot all about it.
It's long since my pot is overflowed!

ജീവോ ബ്രഹ്മൈവ

—അക്കിത്തം

അറിയാമച്ഛനാ ബ്രഹ്മ-
സൂത്രം മുഴുവനെങ്കിലും
കൈയിലെട്ടോർച്ച കത്താത്താൽ
പരുങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയായ്.

മകനാട്ടോർച്ചെടുക്കുന്നു;
സ്വിച്ചിൽ, ബുൾബിന്റെ വക്കിലും
കഞ്ഞിക്കൈവിരലോടുന്നു;
കത്തുന്നു ടോർച്ച പിന്നെയും.

അവൻ തൊട്ടാൽ പാടിടുന്നു
കേടുപറ്റിയ റേഡിയോ,
നിന്ന ടൈംപീസിലെസ്സുചി
തുടങ്ങുന്നു പ്രദക്ഷിണം.

ചുണ്ടിൽച്ചിരിച്ചുരുന്നച്ഛൻ
നനയും കണ്ണടയ്ക്കുവേ
ഉള്ളിൽച്ചമ്രം പടിഞ്ഞുംകൊ-
ണ്ടിരിപ്പുണ്ടാദിശങ്കരൻ.

മകനെപ്പുലുമച്ഛന്റെ
കാതിൽ മന്ത്രിപ്പു ശങ്കരൻ:
“ബ്രഹ്മ സത്യം ജഗന്മിഥ്യ
ജീവോ ബ്രഹ്മൈവ നാപരഃ”

Jeevo Brahmaiva

Father knows the entire Brahmasutra by heart.
But if the electric torch doesn't work,
He starts fumbling.

His son takes that torch
And runs his teeny fingers over
the switch and the bulb.
And lo! The torch shines again!

Once he touches,
The conked out radio starts singing;
And the hands of the dead timepiece start moving.

Father closes his eyes with a tearful smile.
Within him squats Adi Sankara;
He whispers in the ears of the father
hugging the son-

ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या जीवो ब्रह्मैव नापरः ।

ഗീതാസാരം

—അക്കിത്തം

ചൈതന്യദേവൻ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴൊരു വിസ്തൃതം കണ്ടു. ഒരുവൻ വായിക്കുന്നു ഗീത; തൊട്ടടുത്തു മറ്റൊരുവൻ ചെവികൂർപ്പിച്ചിരിപ്പു കണ്ണീരോടെ. “മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടോ താങ്കൾക്കു ഗീതാസാരം മുഴുകെ?” ചോദിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു തീർത്ഥാത്മ്യേഷി.

പറഞ്ഞു ശ്രോതാവതിന്നുത്തരം: “ഇല്ലെങ്കിലും, ഒരൊറ്റപ്പദംപോലും മനസ്സിലായിട്ടില്ല!”

എങ്കിലിക്കണ്ണീരിന്നു കാരണമെന്തെന്നുള്ളൊരുകലാപ്പൊട്ടുകൂടി ചൈതന്യദേവൻ നിൽക്കെ കണ്ണീരിൽ കുളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും ശ്രോതാവോതി: “കണ്ണുകൊണ്ടിതാ, കാണുന്നുണ്ടു ഞാൻ തേരൻ മുന്നിൽ.

തേർത്തട്ടിൽ നിൽക്കും കൃഷ്ണനരുളിച്ചെയ്തിടുന്നു പാർത്ഥനൊടേതോ; കണ്ണീരൻ കണ്ണിൽ തുളുമ്പുന്നു!”

Essence of the Gita

Guru Chaitanya,
On a pilgrimage to South India,
Witnessed a wondrous sight.
One reading the Gita and
Another beside him in tears,
Listening intently.

“Are you able to make out the
Essence of the Gita in its entirety,”
Asked the pilgrim.

“No, not a word, my Lord”,
Replied the listener.

Then why these tears,
As Chaitanya wondered,
Clarified the listener—

“I see the chariot in front;
Krishna on the deck is speaking to Arjuna,
Don't know what.
And tears well up in my eyes.”

ചക്രം

—അക്കിത്തം

വിജയത്തിൻ കൈകളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നു
വിദ്യുമയമൊരു ചക്രം.

ഒരുമാത്രപോലും കറക്കത്തിൽനിന്നതു
വീരമിച്ചതോർമ്മയില്ലാർക്കും.

കണ്ണിനകത്തൊരു കണ്ണുള്ളവർ ചില-
രെന്നാൽ പറവതുണ്ടേവം:

“തിരിയുമ്പോൾ വർത്തുള്ളമെങ്കിലുമിച്ഛം
തിരിയാതിരിക്കെച്ചതുരം.”

The Wheel

In the hands of victory
Revolves a dazzling wheel.
No one remembers seeing it at rest,
even for a moment.
But those with an eye within the eye,
keep saying this—
“Though circular whilst in motion,
This wheel is but a square at rest.”

ആത്മാരാമൻ

ഇരിഞ്ഞാലക്കുട ഓടത്തു തളിയക്കാട്ടിൽ നാരായണിക്കുട്ടിയുടെയും അന്നമനട ഐക്കര കിഴിയേടത്ത് ഭാസ്കരമേനോന്റെയും മകൻ.

സഹധർമ്മിണി: അംബിക
മകൻ: നന്ദു, സ്തേഷ: വിനീത.

കൃതികൾ: 'തുടർച്ച', 'കാവ്യജീവിതം' എന്നീ കവിതാഗ്രന്ഥങ്ങൾ; 'പ്രശ്രയം', 'ബഹുരൂപി എൻ. വി.', 'പ്രതിഭാനം', 'അവധാരിക' എന്നീ വിമർശനഗ്രന്ഥങ്ങൾ. 'Akkitham: A Pictorial Autobiography' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ലീഷിൽ.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്റ്റാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്റ്റാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.